

среди, тогда Антихристъ прійдетъ, и пробча. И тѣмъ всѣмъ те реченіямъ Злато-
застови оутверждаватсе въ книжи те на Даніила прорѣка въ главѣ вѣтора, и седма
и въ книжи те апокаліпсически.

Въ книжи те на Даніила прорѣка ѡзвѣщава Дѣхъ Свѣтъ чрѣзъ оустѣ та про-
рѣчески четѣри най началны монаршества, кой то ще стоѣтъ до скончаніе міра,
и ѣдно дрѣго ще послѣдствуватъ. А токѣ ѡзвѣщава съсѣ образъ а на Ідола дѣто
го видѣ на сѣмъ Навѣходонѣсоръ : на когѣ то Ідола главѣ та вѣше златна, коѣ то
ѣ перко то монаршество Ассѣрійско : перси [гѣрди] сребрѣни, коѣ то ѣ вѣторо то
монаршество Перско: Чрѣво мѣдано, коѣ то ѣ трѣто то монаршество Греческо: голе-
ни желѣзны, коѣ то ѣ четвѣрто то монаршество Римско и нѣкоѣ часть скѣдѣлна.*)

Какѣ то са голени двѣ, такѣ и царство то Римско на двѣ части быдѣ: на
востѣкъ въ Константина великаго, дѣто ѡмаше начало въ новѣй Римъ, сѣрѣчь въ
Константинопѣль, и на западъ во вѣтхѣй Римъ. И катѣ се сокрѣши ѣднѣ та го-
лень, сѣрѣчь Римско то монаршество на востѣкъ въ тѣрцы те : стоѣ ѡще дрѣга та
голень на западъ, и ще стоѣ до пришествіе то Антихристово. Четѣ книжи те на
прорѣка Даніила главѣ ѣ. и ще видиши, какѣвъ сѣмъ видѣ Навѣходонѣсоръ, и че-
тѣ житіе то стѣгѣ Даніила прорѣка, и ще видиши толкованіе то на ѣнай сѣмъ.

И понѣже тамъ двѣма: Камыкъ о дѣто паднѣ на Ідолъ а, Хрѣтѣсъ ѣ Сынъ Бѣ-
жій, кой то се безъ рѣка въ горѣ та въскѣ, сѣрѣчь кой то ѡмаше да се роди въ
чистѣ и неискусоврачна дѣвица безъ мѣжеско смѣшеніе, и да се ѡкви Мессіа, со-
крѣши, и потребѣ до конца всѣмъ, сѣрѣчь, злато, сребро, мѣдъ, желѣзо, и скѣ-
дѣль, съ кой то показѣва тѣмъ царства, сѣрѣчь, Ассѣрійско то, Перско то, Гре-
ческо то, и Римско то : и понѣже Римско то царство до конца не ѣ се разорѣло,
сѣрѣчь, желѣзо то, безвѣжни те Іудѣе владѣсѣватъ, зачѣто ѡще не ѣ дошелъ въ
міръ чѣмъ Мессіа, кой то ѣ Хрѣтѣсъ спасъ міръ, нѣ всѣ, и напрѣзѣ владѣсѣ-
ватъ Іудѣе те: зачѣто плѣтски те человекѣцы плѣтски работы мѣдрѣватъ, а дѣхѣвно
нищо не смышлѣватъ.

Хрѣтѣсъ Спаситель нашъ самъ съ нѣлѣжны те свои оустѣ рече : Царство моѣ
нѣсть въ міра сегѣ. Тѣмъ прочее камень таинственный со своѣ то пришествіе со-
трѣ, и сокрѣши всѣмъ те царства, нѣ спорѣдъ временно то нишно и земнѣ вла-
дычество, но спорѣдъ дѣхѣвно то и таинственно то началство, сѣрѣчь спорѣдъ
ѡзычество то, Ідолопоклѣнство то, и многовѣжіе то, коѣ то тогѣ царѣваше надъ
тѣло то и дѣшѣ та на Ідолопоклѣнницы те, и весь міръ ѡбдерѣваше со вселѣтѣй-
ша та работа дѣволска.

Понѣже желѣзна та голень на ѣногѣва Ідола, сѣрѣчь Римско то царство до
сегѣ стоѣ спорѣдъ своѣ то мѣрско владѣніе, ще се потребѣ ѡбѣче со всеконѣчно по-

*) Зрѣ страницѣ 101.